

[Finansministeren.]

en alvorlig international Krise om et Aar eller to; og jeg anstillede visse Betragtninger om vor egen Stilling, hvori jeg sagde, at meget vilde afhænge af, om vi kunde afpasse Valutakurser og Arbejdsløn efter hinanden, for hvis vi ikke kan det, tror jeg, det gaar galt for vort Vedkommende.

Jeg skal i øvrigt paa dette Punkt gøre en enkelt Tilføjelse, nemlig at jeg anser det for meget vigtigt, at vi her i Landet agter meget nøje paa Tidernes Gang ude i Verden, og der bør utvivlsomt iværksættes systematiske Bestræbelser for, at vi kan følge med paa dette Omraade. Der blev paa Initiativ af Professorudvalget allerede i den forrige Regerings Tid taget visse forbedrende Skridt til Oprettelse af et Konjunkturforskningsinstitut. Paa Grund af Valgkampen naaede det ikke at komme frem til Afgørelse, men Spørgsmaalet er taget op igen af den nuværende Regering, og det er Ministeriets Agt, at det skal fremmes mest muligt.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde om Kronens Værdi en enkelt Ting, som jeg skal gøre et Par Bemærkninger om. Han antydede, at det kunde være betænkeligt at sænke Kronen eller — hvad der er det samme — at forhøje Valutakursen i en Tid, hvor vi staar over for en stor Indførsel af Varer udefra. Jeg maa nu sige, at jeg er noget skeptisk, naar Folk taler om den meget store Indførsel, vi skal have i den nærmest kommende Tid. Det var noget, der ogsaa blev fremført i Sommer, men det er sjældent, at vi har haft saa lille en Indførsel, som i det sidste halve Aar. Det gaar forhaabentlig bedre efterhaanden, men den meget store Indførsel, som vi havde i den første Tid efter den forrige Verdenskrig, er der foreløbig ikke Udsigt til.

Maa jeg saa i øvrigt tilføje, at det er en Misforstaaelse, at vi her i Landet skulde faa vore Varer billigere fra Udlandet ved at holde een Kronekurs, medens man har en stor Import, og en anden bagefter, naar vi skal have en stor Eksport til at betale med. Tanken er aabenbart den, at hvis de fremmede Valutakurser er lave, medens vi importerer, faar vi Importen billigere; naar Valutakurserne saa er højere, naar vi eksporterer, har vi en Fordel derved. Men det er jo ikke rigtigt, for det, som vi faar fra Udlandet, skal betales med udenlandsk Valuta. Hvis Forholdet er, som det er i Danmark i Øjeblikket, at vor Import hovedsagelig er en Dollarimport, medens vor Eksport væsentlig er en Sterlingeksport, saa er det afgørende for, om Danmark lever

billigt eller dyrt i dette Stykke, naturligvis i Realiteten et Spørgsmaal om, hvad Sterling, som vi skal have betalt med, er værd i Forhold til Dollars, som vi skal betale, og Forholdet mellem Dollar og Sterling er naturligvis et Forhold, vi ingen Indflydelse har paa.

Hvad angaar den Prisundersøgelse, som det ærede Medlem omtalte, sorterer den ikke under mit Ministerium.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen spurgte, hvad man gjorde for at finde de skjulte Penge, der maatte være tilbage. Han sagde, at Pengelovene fra i Sommer gav de tilstrækkelige Muligheder i saa Henseende, men syntes alligevel at mene, at der ikke blev gjort nok. Jeg tror dog, jeg kan forsikre det ærede Medlem, at de Muligheder, der er i Pengelovene, virkelig bliver udnyttet. Der arbejdes med dette Spørgsmaal hos Ligningsmyndighederne, i Skatteraadene, i Ligningsdirektoratet o. s. v., og jeg tror ikke, der er ret mange Steder i dette Land, hvor der for Tiden arbejdes mere intenst end netop paa disse Punkter.

Hvad angaar Spørgsmaalet om den fremtidige Skatteligning, er jeg enig med det ærede Medlem i, at her er en Reform tiltrængt, og jeg tror jeg kan sige, den vil komme inden næste Aars Skatteligning.

I øvrigt anstillede det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen forskellige Betragtninger, som jeg ikke skal komme ind paa, ud over at jeg skal anføre et Par Enkeltheder.

Det ærede Medlem sagde om Eengangsskatten, at der var ingen Fare for, at Erhvervslivet skulde mangle Kapital, og syntes dermed at mene, at det var ligeegyldigt, hvordan det gik med Erhvervslivets Forhold i øvrigt, for der var jo alle de mange ledige Penge at tage af. Maa jeg dertil sige, at Erhvervslivets Kapital hovedsagelig er Værdien af Erhvervslivets Realformue, Ejendomme, Fabrikker, Skibe o. s. v., og Værdien af disse er nu engang i høj Grad afhængig af Rentabiliteten i de kommende Aar, det vil sige af de Priser og Omkostninger, der maa regnes med i den kommende Tid. Det kan man ikke komme bort fra.

Naar det ærede Medlem sagde, at Staten ikke behøvede at kræve Kontanter af alle dem, der skulde betale en eventuel Eengangsskat, men at Staten kunde lade sit Tilgodehavende blive staaende i Erhvervsvirksomhederne, saa har han Ret. Det har ogsaa været forudsat i Professorudvalgets Betænkning, at man i større eller mindre Omfang kunde gøre dette for ikke at skabe større Vanskeligheder end nødvendigt.